

[Mette Madsen.]

indeholder jo en bestemmelse om, at der i indeværende folketingsår fremsættes forslag til revision af satsene i lovens primære tilskudsbestemmelse. Grunden til denne revisionsbestemmelse er, at statens driftstilskud til museerne ikke er pristalsreguleret, og at man derfor med relativt korte intervaller må rykke det basisår, der bestemmer størrelsen af statens tilskud. Dette har man også gjort, sidste gang i folketingsåret 1970-71, da man ændrede basisåret fra 1967-68 til 1969-70. Den pågældende lov har efter venstres opfattelse realiseret nogle meget vigtige kulturpolitiske principper, idet den har virket som et bidrag til den decentralisering, der må anses for så ønskelig også i kulturpolitikken.

At den nuværende kulturminister i udpræget grad går ind for denne decentraliseringspolitik, har vi hilst med megen glæde og tilfredshed, men det forekommer mig, at kulturministeren med nærværende lovforslag til en vis grad saboterer sine egne kulturpolitiske intentioner. Da ministeren delvis begrundet nærværende lovforslag med sparebestrebelse, synes jeg, vi et øjeblik skal se på tallene.

En flytning af basisåret 1 år, altså til 1970-71, vil for kunstmuseerne medføre en stigning på 150.000 kr. og for de kulturhistoriske museer en stigning på 624.000 kr., altså i alt 774.000 kr. Ved at rykke basisåret 2 år frem, til 1971-72, er tallene henholdsvis 341.000 kr. og 1,8 mill. kr., altså i alt 2,14 mill. kr. Det sidste tal kan dog kun ansættes omtrentligt, da det indsendte regnskabsmateriale for 1971-72 endnu frembyder nogen usikkerhed.

Det er klart, at vi fra venstres side altid ser positivt på spareforslag, også dette, men jeg vil dog gerne spørge ministeren, om han har gjort sig klart, at en række mindre museer ved dette lovforslag vil komme i klemme, fordi der fra museernes side har været al mulig grund til at tro, at basisåret ville blive flyttet i år, og at man derfor allerede har budgetteret med de beløb, som dette ville give de pågældende museer.

I disse år, hvor mange mindre byer kæmper for at finde et ståsted, er den aktivitet, der udgår fra de lokale museer, meget vigtig. Jeg tænker især på problemerne omkring

bybevaring, men også på formidlingen af det kunst- og kulturhistoriske materiale til børn og voksne.

I bemærkningerne til nærværende lovforslag står der til sidst, at der i næste folketingssamling vil blive fremsat et helt nyt forslag til revision af museumslovgivningen, når et udvalg, der er nedsat med henblik på en sådan revision, i sommeren 1973 har afgivet betænkning, og det er ministerens anden begrundelse for at udsætte revisionen af museumsloven. Vi ser fra venstres side gerne en yderligere forbedring af forholdene for museerne, men jeg vil gerne understrege, at så længe loven af 1969 endnu er gældende, og som den hidtil har været praktiseret, har museumsfolkene al mulig grund til at budgettere og tilrettelægge deres arbejde efter dens bogstav. Jeg finder det derfor meget vigtigt, at vi under udvalgsarbejdet finder ud af, hvordan udsættelsen af en flytning af basisåret som foreslået i nærværende lovforslag vil komme til at virke for museerne rundt omkring i landet, navnlig de mindre museer, for det er enormt, hvad disse lokal-museer betyder for deres egn. Derfor vil venstre i forbindelse med dette lovforslag se positivt på eventuelle hjælpeforanstaltninger til museer, der som følge af lovforslaget vil blive tvunget til at foretage indskrænkninger i deres aktivitet, indskrænkninger, der vil skade det kulturpolitiske decentraliseringsprincip, der ligger til grund for den nugældende museumslovgivning.

Meta Ditzel: Som det fremgår af de tidligere udtalelser indlæg, drejer lovforslagene sig om udsættelse af revisionen af de to museumslove et år, fordi en revision vil betyde forøgede udgifter for staten. I en tid, hvor vi må erkende at en finanspolitisk stramning er nødvendig, er vi naturligvis forpligtet til at holde igen på udgifterne — dog ikke uden at undersøge konsekvenserne, hvad der nok også i dette tilfælde kan være grund til.

Et andet argument er som nævnt, at et siddende udvalg arbejder med en nyordning af museernes struktur og økonomiske grundlag, og det kan rent umiddelbart synes hensigtsmæssigt at vente med revisionen, til det udvalg er kommet med sin betænkning. Men da tilskuddet til museerne ikke er pris-